

ANY IV

NÚM. 157

BARCELONA 28 AGOST 1891

LA SETMANA NOSTRA

SETMANARI CATALÀ

10 CENTIMS lo número

Antònia - Samartí.

CRÓNTICA

DESDE avuy quan tingen necessitat de mencionar en grau superlatiu la berra d' algú amich ó coneut no han de dir més que aquestas gràficas paranolas:

— Fulano es més desvergonyit que unes eleccions de Gracia.

Y estigan segurs que ab això l' elevarán al *colmo* de la desfusaté.

Perque, qui no 's fá creus de las tragaderas que ténen certis polítichs? Qui no 's pasma de la *sans façón* de alguns *chanchulleros* que corran en la vehina població?

Senyors, qui no ha vist las eleccions de diumenge passat no ha vist res.

Los *graciosos*, es dir, los *graciosos* que van intervernihi casi bé deixan granets d' anís á algúns célebres barcelonins que en matèria de eleccions trampejadas se pintan sols.

Prou hi han deixables que donan cent voltas al mateix mestre.

**

Se parla de una críssis propera.

Los rumors vénen de Sant Sebastián, pero 'l Sr. Cánovas diu qu' es una tonteria pensar, ni ara ni després en críssis y que ell está decidit á presentarse á las Corts ab l' actual *gabinet* tal y com està format.

Pero 'ls rumors, á pesar dels bons desitjos de don Antón, augmentan y segueixen afirmant que la críssis es inevitable per molts motius y que... (ara entra la bona) en la modificació en Romero Robledo formará govern.

[Ay la mare!]

Lo més salat es que mentres lo Sr. Cánovas diu que no hi haurá críssis algúns periódichs ministerials escriuen que per ningú es ja un secret que 'l canvi de govern s' acosta y que pera portarlo á cap s' espera la fi del estiu.

Bé, sí, vaja; com que D. Antón ja es vellet, á la cayguda de la fulia... patám; de nassos.

Y á la sèva cayguda seguirá la dels célebres Fabié é Isassa que estan bastant madurets y á punt de caure.

Lo no s' acontentará en ser ministre... rás.

¿Donchs que será? ¿Qué no será?

En cás de sacrificarse á fer de paro de la patria, al menos vol que 'l fassin President del Consell ó del Congrés.

[Tira peixet, tio xiripa, quinas dents hi clavaría en aquest tall!]

Y entre tant espera aquest bocado, se dedica á negocis positius. Actualment està montant una gran fàbrica de sucre.

[Ah, llaminer! Ab aquest sucre 's deurá fer lo *turró*.

Y aixíserá de confiansa.

Vegin com tot se descubreix.

**

Lo Gobern italiá creu que la guerra europea arrivará aviat, y ab tal temor la pàtria del art està decidida á

defensar los interessos de rassa y á oposarse en un tot á las alianzas ab las poténcias sajonas.

En un dels últims Consells de ministres vá acordarse, al efecte, fer de manera que en un moment crítich pugan posar-se en moviment uns 800,000 homes que sumats als 200,000 que hi han sobre las armas, formarián un exérçit de un milió.

¿Y nosaltres los pobres xays d' aquí Espanya, que farém si nos entran vehins á tréurens de casa?

[Pobre país dels toros!]

Aquí estém á capritxo de tothom. Y aixó es palpable.

Avuy, lo port més important d' Espanya, no té un mal barco de guerra que pugui fer cara á la esquadra inglesa que vé á visitarnos.

Vegin si n' hi ha de apatía.

[Si n' hi ha d' indiferència per la honra nacional!]

Y es molt natural. Aquí abundan més los que pensan que l' honra de la nació es una bona corrida de novillos que la digna defensa dels interessos propis, y de las llibertats pàtrias.

No hi ha remey: Espanya sempre serà, per culpa de sos xucladors, el *último mono*.

Lo manxayre, del drama del amich Pitarro.

Y prou política per avuy.

DOCTOR GIRONI.

A corre-cuyta

Lo dilluns al dematí
en la escaleta li parlo;
lo dimars, accompanyantla
mil progetes li declaro;
lo dimecres, sentli mimos
algúns secrets li descarto;
lo dijous, plorant li dich
que he perdut no sé quants quartos;
lo divendres, ab carinyo
li parlo de mils regalos;
y 'l dissapte—Gat per llebra!—
dich, y sens' fer mes romansos
ni esperá 'l dia següent
ab un *nas de pam* la planto.

Tot aixó perqué veýeu
los brochs qu' ab las donas gasto!..

ANTONET DEL CORRAL.

A M. M.

Vull portarte un mocador
de la mes preuhada tela
perque hi brodis lo nom meu
ab entrellassadas lletras.

No me 'l brodis ab fil d' or
ni me 'l brodis ab cap seda,
ni ab cap brí d' encés estám
ni ab fil de llí de cap mena.

L' agulleta enfilarás
d' un fil que no hi cús cap reyna;
l' enfilarás ab un brí
de ta rossa cabellera.

J. ALADERN.

QUESTIÓ DE TABERNA

(UNA TRIPLE ALIANSA)

En Japet (alias) Lo Borni
y en Roch (alias Panxa estreta,
junt ab en Pere Rosquillas,
gran tirador de espardenya;

En la taberna del Xato,
la nit del passat diumenge,
habent apurat á tragos
quatre porróns de mistela,
mix barraló del aixut
y deu rondas de barreija.

Trobantse del cap calents
y tan inspirats en lletres,
que sense saber de escriure
feyan ab las camas eses:

Sabent que 'n Baldiri Nafras
y 'l Xicus de la Badella,
presumian de no tindre
pel tarugo competència,
sent aixís que 'ls dos no saben
treure un *parlu de la estreta* (1)
ni posar l' albarda á un Péjol (2)
ab las blancas y las negras; (3)

Habent discutit mitx' hora
ab tartamuda eloquència,
los uns, que si eran madurals
y 'ls altres que si eran verdals,
gronxantse com las balandras
que en la riba mal s' aferran,
llensant per los ulls espurnas
y per la boca blasfémias,

1. Lo rellotje de l' armilla.

2. Pages.

3. Ab un joch d' aquest nom.

'es mories
uardas brega
guita,
que ab eins cipi mercadeja:

Pero á si de quicosa
no reportès consequéncias,
y l' un los puntál del altre,
(si acás de borratxos queyan),

Triple aliansa juraren
en la ofensa y la defensa,
sobre una *bota del ranci*,
evangeli de la gresca.

Un cop fet lo determini,
sense tindre mes espera
vejent que l' Nafrát y l' Xicus
ja treyan un pam de llengua
(puig esponjas de Vinassa
en un quart d' está en la Venta,
ells sols aixugat habían
tres muytens, sensa l' etcetera)

Feni cortesías torsosas,
y dan passos de bolera,
al enemich se atansaren
comensant per la tremenda.

Després de deu mil bravatas
y abocar á tota pressa
en vers de balas, vocables
que hasta á un presidari ofenan,
ficant má sota la brusa
varen sortir las lluentes (4)
armants d' aixó tal bronca (5)

4. Los ganivets.

5. Escàndol.

que feu tremolar la terra.

Mes, com que centuplicats
gracias á lo mam se veyan,
y com que la pór vá á mitxes
entre pinxos de pastera,
ab escusas de la Búl (6)
(obrant ab molta prudència)
foren tragos y mes tragos
l' epilech de la contienda.

Resultantne finalment
de aquesta gran epopeya,
que l' Xato, lo taberner,
sigué l' únic que hi vá perdre,

puig cap d' ells pagá lo gasto,
y encare per mes orenga
li arrimaren una busa
que te las galtas desfetas.

—
¿No 'ls apar, lectors carissims,
que eixa *questiò de taberna*
te moltisima semblansa
en certa *Questiò Europea*? —

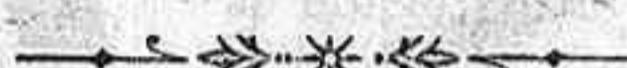
Per mes aliansas que vegin
entre las Nacions guerreras
no s' espantin, no tremolin,
íper ara no hi haurá guerra!

Qui pagará tot lo gasto
será lo poble babieca
que á mes de aixugarli l' vi
s' emportará un fart de llenya.

PAU DE LA LAYA.

6. Policia.

A la bona memòria del amich y malhaurat poeta en Rossendo Arcús y Arderiu

Mes tart ó mes dejórn, la mare terra
reclama lo tribut que li pertoca,
puig d' ella habém nascut, es forsa que á ella
retorni l' home.

Lo contracte de Mort al rebre Vida
refugir no podém, y á totas horas
lo deute reclamant, l' ampla fossana
obra sa boca.

Rés hi valen honors, ni rés hi valen
ignocència y virtuts, sabiesa y glòria;
desde 'l nin al xaruch, del fort al débil,
toca á qui toca!

Tapada d' ulls la Parca, esgrím' la dalla,
mes sa feresa que als mortals acora,
las gestas esborrar dels que siguieren
¡aixó, no ho logra!

Tant de bons com dolents, butxíns ó martres,
escritas en lo mon restan las obras,
las unas ab amor, ab pór las altres
tothom recorda.

Rossendo, amich aymat, tu que en la vida
ab ànima sensible y generosa,

la esperansa has sigut de tota pena,
y un Deu pels pobres!

Tu, que exemple donant als poderosos
que á lo vil fanatisme aixecan torres,
al amor y al saber en Dás alsares
casál que t' honra!

Tu, que l' plectre polsant llórs obtingueres,
escribint unes Cartas á la dona;
y de agut en lo temple de Thalia
donares provas.

Tu, que humá avans que tot, sense racansa
lo consol has sigut d' aquells que ploran,
y acérrim defensor de Catalunya
lleal y noble,

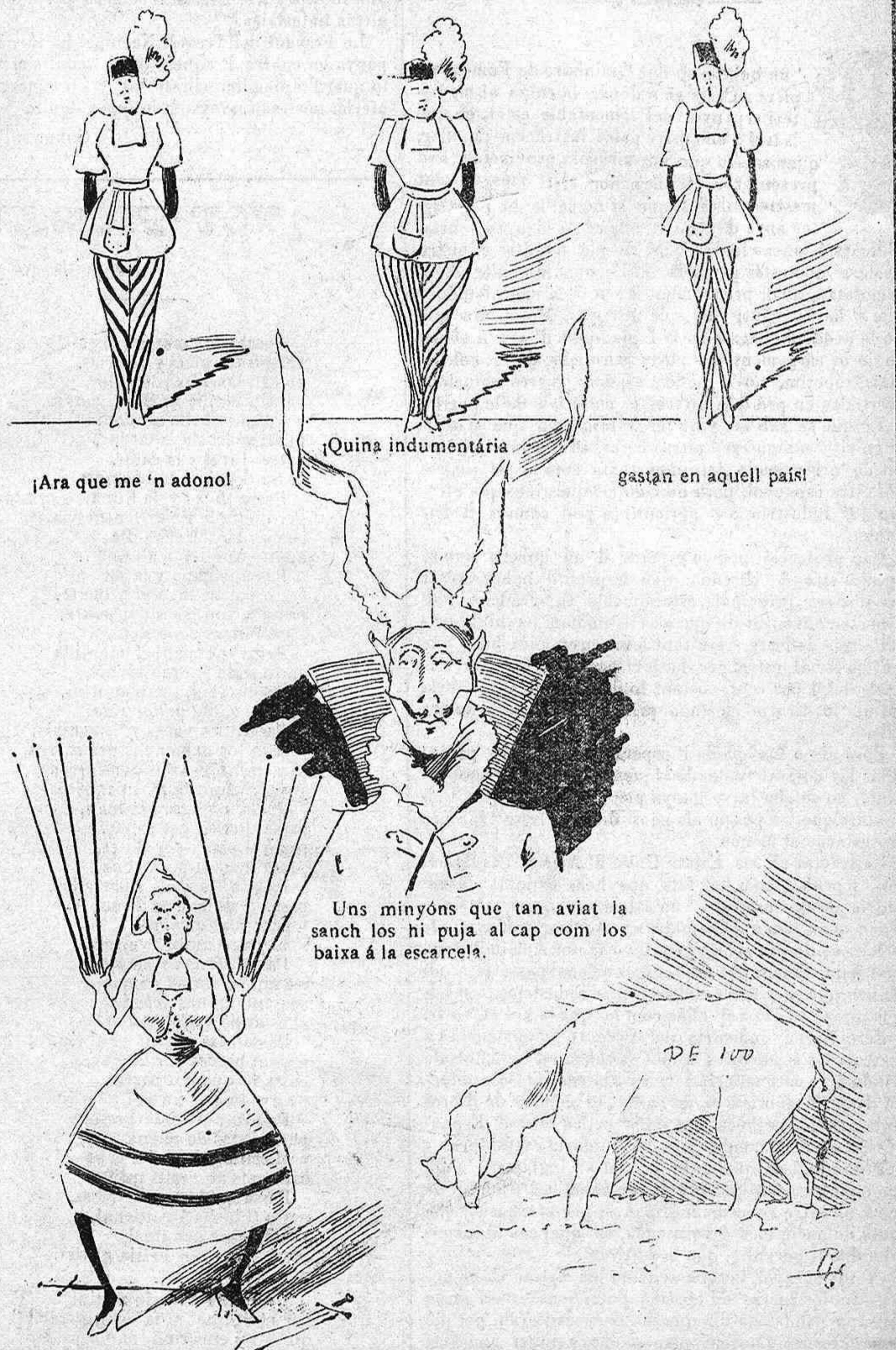
Bé mereixes, encara que la Parca
ensorri lo teu cós en l' ample fossa,
que altra vida ab sas llàgrimas te dongui
l' amor d' un poble!

Un padró be mereixas que t' aixequin
lo qual publiqui eternament ta glòria,
y que s' vegi acoixat lo teu cadavre
íper mil coronas!

JOSEPH M. CODOLOSA

EL COLLAR DE PERLAS

Aria de lo que penja del cinturón
sense espasa.

¡El autor! ¡El autor!
Enténguis bé; el autor, no 'l traductor.

LO TRACTAT AB LOS ESTATS-UNITS

D'un govern en què l' ministre de Foment en plenes Corts vé a donar la calça al magisteri espanyol del lamentable estat en què s' troba en rostre país l' instrucció popular, quan sabém que en una sola província s' han presentat al Gobernador civil més de cent mestres dijentli que si no se 'ls hi pagavan los anys d' atraçons que se 'ls deu, se veurán obligats a tancar les escoles; en què un altre ministre declara que está perduda en Europa la cullita de la remolatxa, quan preciament se 'n fá la més abundosa que s' ha conegut; y en que l' senyor Moret diu que no 's produel·lx arrós en la Índia, quan d' allí 'n vénen copiosos cargaments als ports europeus, d' un govern aixís, repetim, no 'n podém esperar gayres solucions acertadas en pró dels interessos materials de la patria.

Lo que se sabé, y no 'ns sabría greu que se sapiéss, si 's sapiguessen altres coses, es l' estat de la salut de 'n Frascuelo, tan important com la de qualsevol altre espanyol, però no com las questioñs que afectan a l' industria, a l' agricultura y al comers d' Espanya:

Cap protecció podém esperar d' un gobernit que té un ministre d' Hisenda, que després d' haber visitat los nostres principals establiments tipogràfichs, y d' haberse convènsut de que en ells podían fersi 'ls treballs més delicats, resultant a un preu més baix que fentlos fer al estranger, ha fet tipografia a Inglaterra 'ls títols del 4 per cent, costant lo doble de lo que hauia costat lo tiratje en una principal casa del nostre país.

Però si no 'ns queda l' esperansa de véurer protegidas las nostras fonts de riquesa pels nostres governants, no sufrim la vergonya per què 'ns fan passá ab tractats que 'ns posan als peus dels extrangers, sense protestarne al ménos.

Lo tractat ab los Estats Units d' Amèrica es desastrós, y proba, com los fets que hem exposat avans que 'ls actuals ministres no sàben per quins mars ni veguen quan tenen de resoldre cuestioñs que afectan als interessos de la nació; y per afavorir una sola industria, qual importància pot esse més o ménos passatjera, no véuhem que sacrifican moltes altres industrias, tan beneficioas cada una d' ellas com la que 's vol afavorir.

Perqué si l' industria del sucre, te importància en las Antillas espanyolas, també la ténen en la península l' industria cotonera, la farinera, la cerería, la producció d' oli, la fabricació de calsat, lo comers de llibres y altres tants articles, que en aquellas illes d' Espanya tindrán de sucumbir a la competència extranjera.

Y no olvidém que en lo tractat ab Inglaterra 's diu que aquesta nació pot pretendre totas las franquicias que a un altra concedeixi Espanya, per la clàusula que conté de nació més favorescuda, en qual cas es inconsiderable l' perjudici que 'n sufrirém.

¿Y tot perqué? Perqué avuy en los Estats Units necessitan los sucores de nostras posessioñs americanas, pero que vindrà un dia que no 'ls necessitarán, perqué 'ls yankees ne van fent plantacions, y quan aquestas estiguin prou desarrolladas, l' industria sucrera espanyola no tindrà cap benefici de la lliure entrada al Nort

d' Amèrica, perqué ja 's consumirán la sèva producció; y velshiaquí com per un benefici transitori respecte d' una industria, se causan immensos perjudicis a moltes altres industrias.

Lo Foment del Trevall Nacional ha iniciat una campanya en contra d' aquest perjudicialissim tractat, per lo qual l' aplaudim coralment, y en aquesta actitud li oferim nostres serveys en lo que valguin.

CONRAT ROURE.

J' TOT PASSA?

Menos lo meu.

Passan los mesos y 'ls anys,
passan los plàrs y alegrías,
passan las nius y los días,
passan també 'ls desenganyos.

Passa la bella aureneta
quan s' acosta la tardof,
passa 'l fred y la calor,
passa 'l goig y la brometa.

Passa lo sol y la lluna
per l' ample espay sentne via,
passan també cada dia
amors que ténia ab una...

Passa la gana y la set
si un pot bê menjar y beure,
passa la son, si 's pot geure,
y las burras de la llet.

Passa l' engany y mentida
en lo sigele en que vivim,
y segons veig, quan morim,
tots passém a millor vida.

Passan los vents y 'ls agravis,
passan los flamenchs per curros,
passan molts sabis per burros
y altres molt burros per sabis.

Passa lo negre per blau,
passa 'l casat per solter,
passa 'l paper per diner,
passa 'l astut per babau.

Passan las neus y tronadas,
passa 'l dolent pe 'l mes bu,
y jugant al dominó
s' hi passa moltes vegadas.

Passan festas y las monas,
passan las horas y modas,
passan algunas nebodas
al estat de major-donas.

Passan las aigües pe 'l riu,
passan barcos per la mar,
passa lo que pot passar,
menys lo que un políuich diu.

Passan portas de presons
periodistas de talent,
y al estranger molta gent
carregats ab molts millions.

Passa la blanca per rossa,
passa 'l bisbe á cardenal,
y basta que per final
passi 'l bou per bestia grossa.

Y ab gran pena jo sostinch,
per molt que 'm fa estornudar,
qu' a mi encar no 'm vol passar
un encostipat que tinch.

M. GARDÓ FERRER.

D'ESTIU

I há molta maneras d' estiuhejar.

Es qüestió de gustos y de rals.

Qui pot, passa 'l estiu á fora, no perque estigui més bé que á dintre, sino per donarse lo que 'n dihém *lluster*.

Sofrir totas las incomoditats durant dos ó tres mesos en un recó de montanya, *fá rich*.

Quedarse á ciutat, del Juny fins al Setembre, *fá cursi*, quan no fá miserable.

Jo no comprehench com gent de posició tenen la *barra* (ja ho he dit) de quedarse á Sant Gervasi á estiuhejar, quan real y positivament 'ls rebaixa, segóns opinió d' un betas y fils que viu á las *golfas* d' una masia d' aprop de Tona cada temporada.

Vol molta voluntat y molt pit passejarse per la Gran Vía durant la calor forta, encare que hi fassi més fresca que aquí fora: no ho dich jo.

L' altre dia 'm deya un que *veranea* per forsa, per més qu' ell diga qu' es per gust, qu' están molt *atrasats* 'ls que no ván á pendre las ayguas tenint salut: li sembla que una persona que no vagí á la font del ferro de Moncada, solzament, no es ningú.

Qui no té una torreta pròpia, no pot presentarse en lloch ¡quina vergonya!... Aixís ho deya lo guardiá d' una *quinta* de Valcarca, que sembla l' amo (lo guardiá) perqé 'ls duenyos no s' hi acostan mai: ell diu que té propietat á Ribas... y ni sab ahont es.

Preocupa á molts lo modo de passar 'l estiu per pò al dir de la gent; y quan han calculat, fet y dit, no 's mouhen del *Parc*.

Ben mirat l' estiuhejar es un dels problemes socials sense solució, puig mentres uns (los més pochs) prefeixen anar al extranger, altres van á parar á Sant Boi; y aixís com hi há qui trova millor lo clima de Vall-d' Arán, no falta qui opina qu' es millor no mourers de Vall-vidrera.

Ja ho hém dit; es qüestió de rals y de gustos; y potser de rals no més.

Las condicions climatològicas del país ahont cadesí estiuheja está en relació directa ab las condicions finançieras del propi individuo.

Lo termòmetro que marca *realment* los graus de calor es lo portamonedas.

¡Quantas mils personas passan 'ls estius en los terrats de Barcelona... y tan *frescos*!

Anéhuo á entendre.

Quan lo termòmetro pecuniari baixa, com més calor sentím, més frescos estém.

Quan no hi há un *clau*, á tot arréu s' estiuheja y sempre 's vá d' estiu.

Ja n' hi han que l' estiu no 'ls vé de nou, perque per ells sempre ho es y ván d' estiu tot l' any.

¡Qué 'n conéch!

Aquí 'n teniu un.

J. BARBANY,

La Garriga y Agost 1891.

Goigs á Santa Andola ⁽¹⁾

TORNADA

Santa Andola, Santa Andola,
Guardéumé d' estar tronat.

¡Oh celeberrima Santa,
que al dolent seu tornar *sant*
y feu que 'l *sant*, molta voltas
no tinga un crostó de pà.
Protegiúme y amparéume
tinch por de morí de fam!
Santa Andola etc.

Vos diuhens pesseta y *pela*
alguns quilis, pró ré hi fá,
á la curta ó á la llarga
á pregarvos bè vindráni.
Per vos tothom parla en *plata*
y 'l riu de *La plata* hi há:
Santa Andola etc.

Lo vostre pare *sant Duro*,
vostre germá *sant Deu rals*,
germanas *dugas Pessetas*
y *perras xicas y grans*;
son los sants que mes estimo
molt mes que 'l *paper del Banch*
Santa Andola etc.

Desde la Ceca á la Meca
lo mon enter he rodat,
pero ni un moment tan sols
vos he pogut oblidar;
Vostra cara rodoneta...
¡Ay quina gràcia que 'm fá
Santa Andola etc.

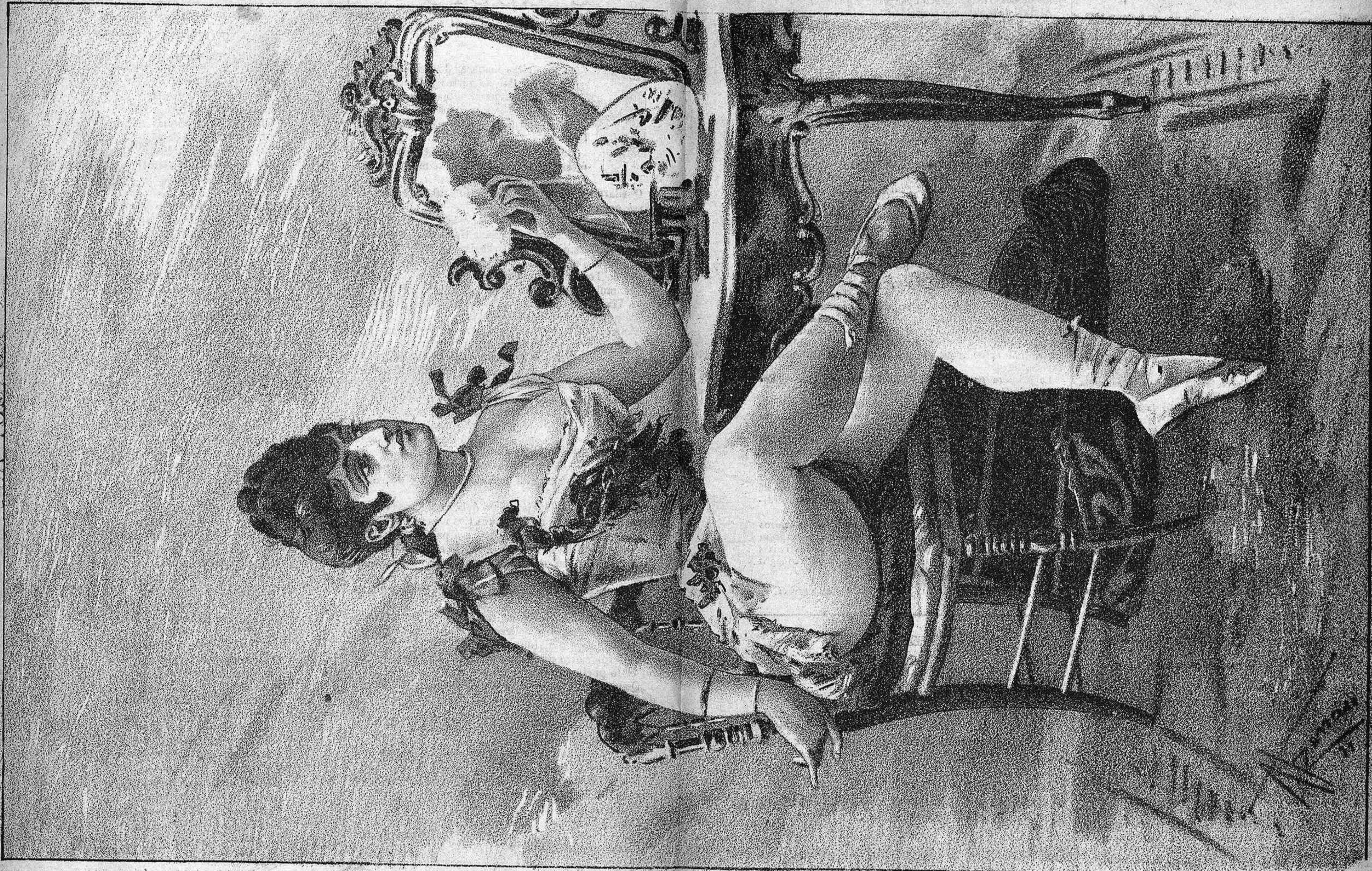
En l' *infern* de ma butxaca
sense veurer lo sol may,
sora lo meu gust portarvos
mes jayl vos no ho voleu pas.
Just vos pesco, desseguida
vos poséu á rodolar...
Santa Andola etc.

Vos obriu totas las portas,
vos *lliméu* totas las claus,
y *trenquéu* totas las reixas,
y feu *callá* 'ls diputats.
Compréu la pau y la guerra
la virtut, la fé, la... mar!..
Santa Andola etc.

Per vos trevallo dotze horas
per vos escrich disbarats,
y faig l' amor á un mossà
que molta andolas val.
Per vos *jcantaría* un' *ària*
si la sapigués cantar...
Santa Andola etc.

A. LLIMONER

(1) Premiats en lo 2 Certameu humoristich de «La Seha»

NOSTRE RETRATO

Es l' aplaudida artista equestre D.ª Adelina Samwell que tant s' ha sapigut guanyar las simpatías del públich. Uneix á la sèva figura agraciada un mérit sobressalient en los treballs á l' «alta escuela,» en los que sembla que tingu 'ls caballs dotats d' intel·ligència.

NOVETATS

La companyia valenciana del Sr. Llorens ha sigut substituïda per la de sarzuela del Sr. Colomé, habentse lograt ab tal canvi veurers lo teatro sumament concorregut y ser los artistas molt aplaudits en la fins avuy única sarzuela executada *Los sobrinos del capitán Grant*.

Pera avuy s' anuncia la reproducció *De la terra al sol*, presentantla ab tot son degut aparato.

També està en estudi lo popular *Ki-ki-ri-ki*.

TIVOLI

Gracias á haberse verificat lo benefici de la primera tiple senyora Mariscel, s' ha lograt veurers lo cartell algo trasformat de lo que diariament era.

Una de las novedats que en dita nit se representá fou la antiga sarzuela *Pascual Bailón* que alcansá un succès, gracias al acertat desempenyo que li donaren los artistas. La escena última fou frenèticament aplaudida y en ella la Sta. Mejía feu gala de ser una escelent can-canista.

Pera avuy està anunciat l' estreno de *Los Boquerones* ultimantse los ensaijos de *Rueda la Bola*.

També s' està ensejant la revista lírica *Correo Nacional* original de nostres amichs Srs. Busutil y Cotó, sarzuela que ha corregut alguns teatros y que á pesar de las notables condicions que hi han vist sos empresaris respectius, lo favoritisme á las obras madrilenyas ha fet que al acabarse las temporadas, la obra quedés á la porta.

¿Fará lo mateix lo Sr. Cereceda? Allá veurém.

CATALUNYA

Dissapte s' estrená la sarzuela *El collar de perlas* que pertany de plé al gènere anomenat *búfo* y que durant molts anys popularisá lo célebre Arderius.

Los xistes que conté la nova obreta, son d' un color tan pujat que hasta en certs moments féren enrojirá la part masculina de la concurrencia; n' obstant algúns d' ells fóren aplaudits.

La música resultá superior á la lletra y molt digna de son autor lo célebre mestre Auber, habent sigut instrumentada magistralment per lo Sr. Fernández Grajal.

L' èxit que en conjunt obtingué, no passá de regular, á causa, sens dupte, del desempenyo desastrós que li donaren los artistas. D' aqueixos deu descartarse á la contralt senyora Romero que á pesar de estar escrita sa *particella* pera tiple ne sortí ayrosíssima. La Sra. Gorriz se 'ns transformá en cantanta de café. Lo Sr. Romea ab la sèva veu de sereno en-

ragollat semblava un xantre, ó sia un mestre de capella, y los demés artistas los accompanyaren dignament.

Al final de la obra van ser cridats los autors que segóns di-
gué lo Sr. Romea, ho son de la lletra los Srs. Nogués y Re-
benga, y de la música los avans esmentats.

GAYARRE

Alternant ab *Ernani*, *Roberto* y *Africana*, s' ha cantat la preciosa ópera de Auber, *Fra-Diavolo*, que ha obtingut un desempenyo bastante acceptable en conjunt, sent justament aplaudits las Stas. Curieuses y Fábregas y los senyors Blanch, Thos, Campins, Lluriá y Serazzi.

Nos havén permés tergiversar l' ordre acostumat per categories, y ressenyarho tal com en l' èxit resultà.

Los coros y orquesta ajustats, denotant la esperta batuta del mestre Pérez Cabrero. La secció coreogràfica també es-
tigué acertada, sens dupte per no observarshi certas lliber-
tats mallorquinas.

S' anuncia una funció á benefici del celebrat tenor Angioletti (Bachs), en que l' artista citat cantarà per primera vegada la inspirada ópera del desgraciat com eminent mestre Petrella, titulada: *Jone*.

L' hi desitjém profit y tanta gloria com obté sempre.

CALVO-VICO

La companyia coreogràfica anunciada s' estrená ab lo nou ball *Zulima* que serví pera acreditar al Sr. Tarrida de excellent coreògrafo, ja que á pesar dels pochs elements ab que ha pogut contar, ha sabut treuren un partit notable, sentintse molt aplaudit en casi tots los ballables y al final del espectacle.

La primera pareja Miquellucci-Pamias en lo *paso à dos* també sigué agassatjada.

Las escullidas pessas catalanas que han precedit tots los días al ball *Zulima*, han sigut també molt aplaudidas, observantshí la bona direcció dels Srs. Perelló y Millá:

A causa de una cayguda que sufri durant la funció del diumenge á la nit la primera baylarina Sta. Miquellucci; s' ha vist obligada la empresa á suspender las funcions fins á seu restabliment. N' cbstant estava anunciat pera avuy lo debut de la nova baylarina Sra. Barbisan y á causa de permaneixer lo teatro tancat creyém que s' haurá també diferit.

Vist lo sino que persegueix en aquest teatro, los maliciósos creuhen que lo de la cayguda haurá vingut á la empresa con pedrada en ojo de boticario. Celebrarém no resulti aixís

Pera diumenge sabém que 's prepara l' espectacle coneugut y aplaudidissim: *Los set pecats capitais*.

UN CÓMIC RETIRAT.

QUENTOS

Devant del jutje.

—Ja sab vosté perqué estáprés?

—Si senyor: perqué vaig trobá un rellotje.

—Encara que fós aixís. Lo seu duenyo va publicar en lo diari que l' havia perdut. ¿Que no 'l llegeix vosté 'l diari?

—Cada dia.

—¿Y no va llegi l' anunci?

—Si senyó; però com que vaig tenir la sort de trobá 'l rellotje avans de què 's perdés...

—Moso! ¿Com es que m' aixugas lo plat ab lo teu mocador de mocá?

—No hi fá res: com que 'l mocador ja es brut...

EN LO BANY

—Aquest bany té tots los gustos.
—¡Quin peix! ¡Fugim tot seguit!
—No, dona; es lo teu marit.
—Sols serveix per darm'e sustos.

M. Valls

L'iglesia de Renedo (Valladolid) ha sigut presa del foc.

Unicament s'han salvat de la flama, la sagristia, la torre y las parets exteriors; es dir, sols s'ha salvat tot allò que no està destinat al culto. Los sants, altars, capellas, confessionaris, urnas, llibres d'oficis, reliquias y tota mena d'ornaments sagrats, han quedat cendras.

Res: un voler de Deu.

D'un poble s'han escapat dos sortints y muts (un y una), que 's feyan l'amor.

La policia 'ls ha agafat y al preguntalshi què havien fet, no van tenir paraula que contestà.

La banda municipal d'aquesta ciutat va marxar cap a Málaga 'l dijous passat.

Que 'ls hi probi a tots los músics, y si volen esse aplau dits que toquin moltas malaguennas.

En un convent de Santiago de Galicia va haberse de presentar 'l jutje perque las monjas entreguessen al seu pare una noya que contra la voluntat d'ella tenian reclasa feya tres anys, no deixantla veure per ningú de la seva família que 's presentés al convent.

Al principi las monjas se resistíen a obhir a l'autoritat judicial, pero al últim tingueren d'accendir, y la noya va tornar als brassos del seu pare ab molt contentament d'una y altre, que 's mostraren molt agrehits al jutje.

Aquestas retencions forsosas en los convents ja pica en història escandalosa; y ja que les autoritats eclesiàsticas hi fan los ulls grossos, les autoritats civils hi haurian de fer l's ulls petits, perque las detencions ilegals no las consent la llei constitucional ni las demés lleys del país.

¿Saben de quants toreros ferits o contusos hi ha noticia de las corridas celebradas en diferents punts lo dia de la Mare de Deu? De quinze. Y aixó que la majoria dels toros van esse dolents. Si arriban a esse bons!

Allò del vapor italià «Nord Amèrica», que després de haber obtingut lliure entrada en nostre port, se va veure plé de policia que va registrá 'l vapor ab la presència del cònsul italià, que 'l barco estava voltat d'embarcaciòns ahont hi havia carabiners, que la guardia civil de caball vigilava 'l desembarc... no era per res, era per cuestió sanitaria, segons nos comunican de Madrid.

Es dir que, a la cuenta, los polissòns, carabiners y guardias civils, eran metges, sino que anirian disfressats perque 'ls malalts no recelessin.

Sor que 'ns ho han dit de Madrid, sinó encara estaríam preguntant a què va venir tot aquell aparato bélich que ni en lo barco ni fora d'ell, ningú se sabia explicar.

Y ja que era per cuestió sanitaria, ¿de quina malaltia 's tracava? Pot ser d'una cangueilitis?

En vista de las exagerades manifestacions, de que 'ns diaris dónan compte aquests dies, dels francesos a favor de tot lo que es rús, esperem que al primer dia un grup d'aquells, abrigats ab un rus a pesar de la calor que sentim, anirà a demostrar les seves simpatias devant de la drogueria del senyor Rus.

Ab tot dolor debem consignar aqui lo sentiment que 'ns ha causat la mort del nostre particular amich y conegut catalanista en Rossendo Arús y Arderiu, autor de varias obras dramàtiques y escriptor que havia colabrat en distints periódics. Per sos bons sentiments y joialitat de caràcter s'habia captat las simpatias de sos numerosos conegeus, que bé 's demostraren ab lo concurredíssim accompanyament que 'l diumenge passat duya 'l seu fèretro al esser portat a l'última morada.

Participem del desconsol que per la seva pèrdua sufreix la familia del amich, que en pau descansi.

S'ha establert en la Riera Alta, núm. 8, nostre amich lo reputat metge D. Francisco Pallás, que fins avuy havia exercit lo càrrec de metge municipal de Manresa. Dit doctor es especialista per malalties venéreas, y te la consulta de 11 a 1 y ademés, pels pobres, de 3 a 4.

Un important periòdic de Suissa, diu que varis soberans europeus fuman y las anomena.

Les reals fumadoras, son: L'emperatriu d'Austria, la de Russià, la reina Margarita d'Italia, la Regenta d'Espanya, la Natalia de Servia, la de Rumania, la Comtesa de Paris y la seva filla la reina de Portugal.

Com que son tantas, d'ensà que ho sé, sempre vaig ab lo cigarro encés, perque si may passés una d'elles y per no portar mistos, me demanés foch... ¡Pum! Aquí vā.

Dias passats los agents de 'l autoritat varen detenir en aquesta ciutat a un boig que anava plé de creus. Al pèndrel va manifestar que era un príncep hereu.

Si ho es o no ho es, ningú pot posarhi las mans al foix perque boigs fan bitllas y 'ls reys també poden ferne.

A Huelva, alguans seyyoras y seyyoretas, han determinat anar al teatro sense aquests sombreros de moda que no fan més que priva la vista dels espectadors.

No sols fan bé, sino que si 's fes un nou reglament de teatros, que 's tindria de fer ja que 'l d' avuy es del temps de Maria Castanya y s' haurian d'esborrar la major part de las seyyas disposicions, fóra del cas que contingues un article sentant com a precepte la decisió de las seyyoras d'Huelva.

A Mónaco s'ha prohibit la repetició de tres o pessas en los espectacles teatrals y las sortidas dels actors quan lo públic los demana ab los seus aplaudiments.

Lo que nosaltres dihem; si 's vol sentir una cosa més d'una vegada y 's vol veure més als artistas, que 's pagui un altra entrada al dia seguent.

Lo dia 2 del mes entrant, en la villa de Granollers s'inaugurarà un nou teatro, instalat en lo Círcul de la Unió Liberal.

En ell hi actuarà una companyia de saruela qual direcció està a càrrec del aplaudit tenor cómic D. Francisco Puig y del popular mestre compositor D. Albert Cotó.

Celebrarem que la nova Empresa tinga bon estreno de domicili.

Repichs

A Brusselas s' ha donat la patent d' invenció á una màquina per votá, per medi de l' electricitat. Es una especie de piano ab lo nom de un dels candidats á cada tecla, y tocantla, surt imprimés lo nom y cau á l' urna.

Aquí no ho necessitén, perquè per un cantó n' hi ha molts que vótan com màquines; y per un altre, las papeletas surten á mils en las urnas, sense necessitat de tocar cap tecla, ni de votá.

Lo Sr. Furió, aquell tenoret que vá cantar en lo teatro Gayarre la ópera *Il Trovatore* ab una ovació de pitos, molts dias lo veyém passejarse per la Rambla, com un home.

Jo 'm pensava que anava á fer un llarg viatje, perque vaig llegir en un setmanari catalá, que 'l novell artista *aniria lluny...*,

Quan menos, m' había cregut que se 'n anava á la Scala de Milan.

Pero vaja, veig que no 's mou casi bé de la escala de casa seva.

TEATRO DEL PAÍS

GRAN ESPECTACLE DE ACTUALITAT

1.º Sinfonía *Las agonías de nostra industria*, sobre motius del tractat de los Estats Units, tocada pel septimino ministerial.

2.º La farsa barcelonina ab varias sessions

LA CONJURA

original del Sr. Valls, y desempenyada per diferents regidors, baix la direcció del célebre Sr. Tort.

3.º La exemplar y delicada ópera

LA FAVORITA

cantada per l' aplaudida y simpática artista Sra. Sanz, y en la que tant sobressurt l' acompañament de bombo tocat per Mr. Matín, y tan de bon efecte hi sá la decoració del cementiri de Galicia.

4.º La pessa bilingüe

CRIEU PARES...

representada per l' heroe de *Calaf* y 'l seu fill; estrenantse la decoració del Noguera Pallaresa, y en la qual hi tartamudeja 'l concejal Roca y Idem.

5.º Centéssima representació del grandiós ball, degut al Sr. Zorrilla

L' Espanta moscas

en lo qual s' exhibirá per primera vegada, la decoració arribada d' Italia, representant lo Nord Amèrica.

6.º Acabarà la funció ab la pantomima militar

UN MISTERI DE MAL SUCCÉS

en la qué hi surten pagessos, polítichs, metjes, drapayrs, bolsistas y otras menudencias.

A las deu (y no paga).

ENTRADA, un ull de la cara.

Advertencia.—La funció no se suspendrà encara que 'l director del septimino ministerial se trobi indisposat per haber menjat meló.

¡DONA!

Vaya que ja estich cansat
d' emportámen tanta mona,
¡no pogué trová una dona
es una calamitat!
Vaig ab una—¿Qué 'm voldría—
li preguntó desseguit,
y ella 'in contesta:—Mosquit
vagi á contarlo á sa tía.—
Y aixó de la mida passa
tant que faré un desatino,
porque ja 'm sú perdre 'l tino
l' obtemi tanta carbassa.

Y á veure, diguim: ¿per qué
cap dona me vol atendre?
francamente, no ho puch entendre
y crech que may ho entindré.
Que fos distint dels demés,
tindría una explicació,
pró soch bastant guapetó
y tinch bastant de dinés.
Però cá no hi ha manera
de pogué sortí del pas;
sols dihuem que tinch lo nas
como una xocolatera.
Pro, que diantre, no es obstacle
perque no 'm pugui casá;
altres n' han pogut trová
ab molt pitxor tabernacle.
Pero ab tants de desengany
¿saben lo qu' are faré?
ja veurán, demanaré
una rica de cent anys;
y si per casualitat
ne puch conquistar alguna,
sense pensar'mhi una engranya
m' hi caso demá passat.

J. MALLOL.

Telegramas

Sant Sebastián.—Hi ha una plaga de lladregots, que roban carteras. Per vigilar las sevas, los ministres que rodan per aquí fan uns ulls com unes taronjas,

Cá la Ciutat.—La nova divisió del Ajuntament es en conjurats y no conjurats. Aquells, que son los amichs de las inspeccions y delegacions, diulen que contan ab lo senyor Tort. Es natural que contin ab tot lo que es *tort*.

DRET.

Lisboa.—Los metjes que han practicat l' autopsia á la noya Sarah, morta en lo convent de Trinitarias, li han trobat en las vísceras una cantitat de bioxolat de potassa.

S' ha dictat auto de processament y de presó contra la germana (d' aquella *germandat*) anomenada Colecta.

Los periódichs catòlichs que deyan que aixó era una fábula; ténen rahó. La fábula 's titula: *Las hienas y la ovelha*.

JUSTICIERO.

¡¡FOCH!!

Ab lo foch que ha passat á una senyora á
Guadalajara, totas s' haurán de provehir d' aquest
aussili pera donar la senyal d' alarma.

SECCIÓN DE TRENCÀ-CLOSCAS

XARADA ESQUEIÀ

D.ª Dos-quatre Vidal participa
á V. lo pròxim enllàs de sa
filla Total ab lo jove Manel
Juanola tres tindrà lloch hu
la parroquial iglesia de Sta. Ana
lo dia 25 del més entrant.

M. EMULAP.

TRENCA-CAPS

MARTA U. MONRETOR

LA ROCA

Formar ab aquestes lletras lo títol de
una celebrada parodia y el nom de son
autor.

J. M. FELIU.

TERS DE SÍLABAS

•
•
•

1.ª ratlla vertical y horizontal: dimi-
nutiu de dons; 2.ª Pseudònim que usa
un autor català de varis dramas. 3.^a
Ciutat de Catalunya.

UN Y CINCH.

PROBLEMA

Determinar dugas cantitats igualas que
sumadas resultin 128 y restades 34.

S. MAURÍ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8—Població de Zamora.
- 7 8 1 7 6 6 2—» de Navarra.
- 1 2 3 4 2 8—Carrer de Barcelona.
- 3 6 2 1 2—» »
- 1 2 3 8—A Llagostera.
- 8 2 6—Condiment.
- 5 8—Bestia.
- 7—Vocal.
- 3 4—Apellido.
- 3 4 1—Tots ne teníem.
- 3 2 6 2—En moltes casas.
- 3 6 2 1 8—En totes las »
- 3 2 6 6 2 8—Carrer de Barcelona.
- 3 4 8 1 5 6 2—Arma defensiva.
- 1 2 3 4 5 6 2 8—Carrer de Barcelona.

TACAY.

GEROGLÍFICH

X
R O N
K K
V I I
L I
O
T I

J. CASADEVALL.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—Ca-mi-la.

» II.—Fa-mi-li-a.

Problema.— $72+3+3+3=81$

$90-3-3-3=81$

$3\times 3\times 3\times 3=81$

$2,187 : 3 : 3 : 3=81$

2,352

Fuga de consonants.—

Parlant de polvos un dia

Deya 'l catavera Ambrós;

—«Los polvos que més m' agradan

Son, noys, los polvos d' arros.

Trenca-caps.—Una noya es per un rey.

Logogrifo numérich.—Tapiolas.

Geroglífich.—Suisa per suisos.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

Preus de suscripció:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pta.
Cuba y Puerto Rico id.	2 "
Extranger id.	2'50 "
Número corrent.	0'10 "
" atrasat.	0'20 "

NOTA—Tota reclamació podrà dirigir-se á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, n.º 5. LITOGRÀFIA DE RIBERA Y ESTANY.

Lit. Barcelonesa, S. Ramón, 5.—Barba.